

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

דו"ח בנק ישראל: העדר לימודי "ליבה" בשילוב עם הגידול במספר החרדים, מהווה סכנה לעתיד המשק הישראלי

חזונו של הוזה המדינה "ככל העמים בית ישראל", עם חופשי מתורה ומצוות בארץ כנען, יתנפץ אל מול מציאות של רוב חרדי.

אין ספק שהציבור החרדי בארץ הקודש עומד בפני מתקפה חזיתית, כאשר כל מנגנוני השלטון גויסו למשימה הלאומית של שינוי החברה החרדית, אך בטוחים אנו בהבטחה הניצחית שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו, והקב"ה מצילנו מידם, שיציל גם אותנו מרשעי עצמו הזוממים לכלותינו.

אולם שומה עלינו לעמוד בתוקף בנסינות הקשים העומדים לפתחינו, לפקוח עינים ולהחזיק בדרך התורה בכל הכח ולא להתפתות ולהכנע לרודפינו, וכך נזכה לסייעתא דשמיא להנצל אנו ובני ביתנו להשאר דבוקים בעץ החיים עד עולם.

וזאת באמצעות הקמת "ועדת היגוי" לנושא לימודי ה"ליבה", שתכלול גם נציגים מהציבור החרדי.

עוד ממליץ הדו"ח על יצירת שיתופי פעולה בין מוסדות החינוך החרדיים לבתי הספר הממלכתיים, שיביאו לפתרון של מחסור במורים מקצועיים. הוא אומר, להביא מורים מקצועיים מבתי הספר הממלכתיים למוסדות החינוך החרדיים!...

חוקר החרדים נרי הורביץ, אמר בפרשנותו לדו"ח, כי הרקע להמלצות אלו הוא משום שבנק ישראל, משרד האוצר והמל"ג, הגיעו למסקנה שהמיצוי של הוצאת החרדים לשוק העבודה הגיע לנקודה שבה בלי לשנות את תוכניות הלימודים כבר בגיל צעיר במוסדות החינוך החרדיים, אי אפשר כבר להתקדם יותר.

*

מדבריו של "חוקר החרדים" מתברר, כי כל הצעדים שנעשו עד כה: הקמת מכללות חרדיות ואוניברסיטאות ל"חרדים"; הקמת ה"מחוז החרדי"; הרחבת השפעת משרד החינוך על מערכת החינוך החרדי; חוגי העשרה של לימודי אנגלית, מתמטיקה ומדע בשעות אחה"צ ועוד ועוד - עדיין אינם משביעים את תאבונם של רודפי הדת. גורמי השלטון החפצים לעקור את הכל אינם מוכנים להסתפק בהרס חלקי של החינוך החרדי, וברצונם לעקור מן השורש ח"ו, עתה מצטרף אף "בנק ישראל" למשימה הלאומית בה"א הידיעה של מדינת ישראל בשנים האחרונות של שינוי החברה החרדית.

ואם עד היום ידעת ש"בנק" מיועד לענייני כספים וביזנס, אז להווי ידוע לך שב"מדינת ישראל" זה לא כך... לבנק ישנה מטרה נוספת, לחנך ולשנות את הציבור החרדי! כדי שחלילה לא יגיע היום והם יהיו הרוב במדינה, ואז

לאחרונה פרסם בנק ישראל דו"ח תקופתי על מצב הכלכלה במדינת ישראל (ראה עמ' הבא). בחלקו של הדו"ח המוקדש לציבור החרדי מזהיר הדו"ח, כי העדר לימודי "הליבה" באוכלוסייה החרדית, יוביל לפגיעה משמעותית בשיעורי הצמיחה של המשק, בהיות ומדובר על קבוצה שתהווה בעתיד יותר מ-20 אחוזים מכוח העבודה של המשק הישראלי.

הדו"ח מסביר, כי לאור הגידול הצפוי במספרם של החרדים באוכלוסייה, כי יהיה לכך משמעות רבה בתחום הכלכלה. הדו"ח מלין על כך שהאחוז של מקבלי תעודות בגרות וסטודנטים באקדמיה מקרב הציבור החרדי, נמוך ביחס לחילוניים, ומסביר, כי הדבר נובע מהעדר לימודי "ליבה" במקצועות מתמטיקה אנגלית ומדעים בתוכניות הלימוד של הבנים במגזר החרדי.

עורך המחקר ד"ר עדי ברנרד המנהל את "אגף מאקרו ומדיניות" בחטיבת המחקר של בנק ישראל, מסביר, ש"הבעיה בנושא של החרדים היא לא של תמריצים כאלו ואחרים, אלא נובעת מהשקפת עולם נגד הלימוד עצמו". משום כך הוא קובע ש"הבעיה צריכה להיפתר במישור הפוליטי, ולכן חשוב שקובעי המדיניות כן יבינו את המחירים של המשך המצב הקיים". הדו"ח קובע גם, כי הדרך לפתרון הבעיה, מתחילה בהבנת ההשלכות החמורות של הבעיה. וכי הניסיון לעקוף את הבעיה באמצעות הפעלת מסגרות שונות של לימודי "ליבה" ומקצועות לגיל המבוגר, יהיה יקר מדי, ויביא להצלחה חלקית בלבד.

בהתאם לכך ממליץ הדו"ח לקובעי המדיניות, לעודד את החרדים, ובעיקר את הגברים, ללמוד מקצועות "ליבה" כבר מגיל צעיר, כדי להכניס כמה שיותר מוקדם ליציאה לשוק העבודה,

דוח מיוחד של חטיבת המחקר:
העלאת רמת החיים בישראל
באמצעות הגדלת פרוץ העבודה

קטעים נבחרים מההודעה לעיתונות של בנק ישראל אודות הדו"ח לשינוי החינוך החרדי

היום 19 שנות לימוד, ההשכלה שלו שווה ל-10 שנות לימוד מבחינת שוק התעסוקה. זה דרמטי. לאור הגידול הצפוי במשקלם של החרדים באוכלוסייה, המשמעות מבחינת הכלכלה היא גדולה.

"יש לציין כי ממצאי הדו"ח של בנק ישראל עולים בקנה אחד עם הדו"ח החרפי של מבקר המדינה מחודש מאי האחרון. הדו"ח מתח ביקורת נוקבת על התכנית לשילוב חרדים באקדמיה של המועצה להשכלה גבוהה משנת 2011, והעלה שאלות קשות בדבר האפקטיביות שלה.

התוכנית, שעלותה נאמדת בכ-1.7 מיליארד שקלים ותוכננה לצאת לפועל בין השנים 2011-2022, מתנהלת על רקע היעדר פיקוח ורגולציה של כספים, ירידה בכניסת חרדים למוסדות להשכלה גבוהה ובשיעורי נשירה גבוהים בקרב גברים חרדים. ב-2011, מתוך כלל הסטודנטים החרדים באקדמיה, 35% מהם היו גברים וב-2017 הם היו 33.3%.

המבקר גם מתח ביקורת על **היעדר פיקוח על התוכנית האקדמיות למגזר החרדי** וקבע כי הן מתאפיינות ברמה ירודה, לעומת התוכניות האקדמיות לכלל האוכלוסייה. בכל הנוגע לשיעורי הנשירה, כמעט אחד מכל שני סטודנטים גברים חרדים נושר מהלימודים האקדמיים - זאת לעומת 20% בלבד בקרב יהודים שאינם חרדים.

"הסיבה שבנק ישראל עוסק בנושא החרדים כרגע היא שגם אם סטודנטים חרדים כבר מתקבלים למוסדות להשכלה גבוהה, יש נשירה מאוד גבוהה בגלל היעדר לימודי ליבה", אומר נרי הורביץ, ששימש בעבר יועץ למשרד החינוך בתחום החרדי. "בנק ישראל כנראה הבין שהגיע המיצוי של החרדים בשוק העבודה. **אנו בנקודה שבה בלי לשנות את הלימודים ואת כישורי היסוד אי אפשר להתקדם יותר.** בנק ישראל, משרד האוצר והמל"ג הבינו שהגענו ל'מישור' מבחינת תעסוקת חרדים, ואנחנו לא גדלים באותו קצב ואף יורדים בחלק מהפרמטרים".

לדבריו, "דו"ח המבקר חשף את הקושי שלהם בלימודים, בעיקר בתחומי ההנדסה והמדעים. היה צריך לעבוד במספר מסלולים מקבילים כדי להביא לשיפור ממשי. **הראשון הוא מתן תמריצים, בעיקר למעין החינוך התורני ולמוסדות המוכרים שאינם רשמיים במגזר החרדי,** זאת במקביל לחיזוק החינוך הממלכתי חרדי. בנוסף, היו צריכים להשקיע בתוכניות הלימודים ובהכשרות המורים.

הדו"ח המיוחד של בנק ישראל בנושא "העלאת רמת החיים בישראל באמצעות הגדלת פריון העבודה", מזהיר כי ההשכלה החסרה של האוכלוסייה החרדית תוביל לפגיעה משמעותית בשיעורי הצמיחה של המשק.

בדו"ח נכתב: "הפער שנפער כבר בשנות הילדות מתבטא בשלב מאוחר יותר בשיעורים זניחים בלבד מקרב האוכלוסייה החרדית הניגשים וזוכים בתעודת בגרות, בשנת 2017, למשל, בעוד ש-42 אחוזים מהגברים שאינם חרדים בגילאי 20 ומעלה למדו לתואר אקדמי, בקרב החרדים עמד שיעורם על 13 אחוזים בלבד. בקרב נשים חרדיות אחוז הלומדות היה גבוה יותר (25%), ואולם יש לציין כי רבות מהן פונות ללימודי הוראה, ושיעורן בחוגים המדעיים, בחוגי הרפואה וההנדסה נותר גם כיום זניח.

"יתר על כן, בעוד 82% מהנבחנים בבחינות הבגרות בקרב האוכלוסייה שאינה חרדית זכאים לתעודת בגרות, בקרב החרדים מדובר ב-20% בלבד שזכאים לתעודה. זאת ועוד, רק 10% מהחרדים עומדים בדרישות הסף של האוניברסיטאות - לעומת 71% מאלו שאינם חרדים.

"מיעוט לימודי מקצועות רלוונטיים לשוק העבודה בשלבים **המוקדמים**, ופנייה בשלבים מבוגרים ללימודים שאינם קשורים בשוק העבודה, מקבלים ביטוי בהון אנושי נמוך בקרב האוכלוסייה החרדית, ובמיוחד בקרב הגברים", נכתב. הדו"ח ממליץ על עידוד חרדים, ובעיקר גברים, ללמוד מקצועות רלוונטיים לשוק העבודה ובהם הבנת הנקרא, מתמטיקה ואנגלית. עוד ממליץ הדו"ח על **יצירת שיתופי פעולה בין מוסדות החינוך החרדיים לבתי הספר הממלכתיים, שיביאו לפיתרון למחסור במורים מקצועיים.**

"הבעיה בנושא של החרדים היא לא של תמריצים כאלו ואחרים אלא חוסר רצון בלימוד עצמו", אומר ד"ר עדי ברנר, מנהל אגף מאקרו ומדיניות בחטיבת המחקר של בנק ישראל ועורך המחקר. "יש התנגדות ללימוד של המקצועות הרלוונטיים לשוק העבודה משום שזה נתפס כהשחתת זמן. הבעיה צריכה להיפתר **במישור הפוליטי**, ולכן חשוב שקובעי המדיניות כן יבינו את המחירים של המשך המצב הקיים".

לדברי ד"ר ברנר, "הרכב ההשכלה של החרדים מולך לפגיעה משמעותית בשיעורי הצמיחה של המשק כי מדובר על קבוצה שתהווה בעתיד יותר מ-20 אחוזים מכוח העבודה של המשק - וזו תהיה פגיעה קשה ברמת התוצר. גבר חרדי שלומד

דפי קשר

או

דפי קשר

- מאמר ראשון בסדרה -

במפגש הבא שלהן עם מפקחות משרד החינוך, עושה את שלו, ולכן לעיתים אפילו בטרם הן נדרשות לערוך את השינויים, הן כבר נענות מאליהן, ומצנזרות את החלק התורני מחד, ומרבות להכניס את מה שימצא חן בעיני המפקחות.

וכך פוגשים אנו את דפי הקשר, כשהם עמוסים בשלל עניינים זרים כגון: בריאות, אוכל בריא, ממתקים (כן או לא), צחצוח שיניים, זהירות בדרכים, מיחזור, מדע, מידע על משטרה, כלי תחבורה, כישורי חיים, לואי פסטר, מוח עליון, מוח תחתון, ועוד ועוד.

יכלה הנייר ולא יכלו העובדות. ודי להזכיר מכתב אחד שפורסם בגליון 108 על סייעת שקיבלה הוראה לקראת ל"ג בעומר, שלא להתחיל עם הסיפור של רבי שמעון בר יוחאי והמערה, אלא תחילה ללמד על אש, על חומרים דליקים, מה דליק ומה לא, על כויות, על מכבי אש, על 'איך מכינים מדורה', ורק בסוף לקראת ל"ג בעומר לספר על הרשב"י, וכך במקום לחמם את הלבבות של הפעוטים הטהורים בסיפורים המרטיטים של הרשב"י ודברי התורה הקדושה, מחדירים אש זרה של כויות וחומרים דליקים מכבי אש ושאר הבלים. לעומת שבעבר יחד עם "עבודות היצירה" שבגן, נחרט במוחו של הילד, קדושתו של רבי שמעון ומסירות נפשו לתורה הק', ואילו היום בחינוך המחודש, כאשר מדברים עם הילד על ל"ג בעומר, הוא נזכר בחומרים דליקים, בכויות ובמכבי אש... כך מגשמים כל נושא של יהדות, שנהפך ככלי ללימודי פיזיקה ומדע וכו'.

ובעקביות. עם תכנית יעד ברורה לשנות את המהות וליצור חינוך מחדש לילדי הציבור החרדי.

ומה שמכאיב ביותר. מדוע בתחילת הדרך כאשר כולם השתאו ונדהמו מעומק החוצפה והרשעות, מהפיקוח הדורסני שהללו הוכיחו בשטח, כאשר בעזות המצח שלהן הן דרשו/ביקשו/העירו, להוריד ולהעלים מסרים של עיקרי האמונה. מדוע אז, כאשר להורים ולמנהלים היה את כל ההצדקה להתקומם ולשבור את הכלים, מדוע דווקא אז המגמה היתה להיפך? להרכין ראש ולתת לאותן מחרפות ומגדפות את הרשות לעשות בצאצאינו ככל העולה על רוחן?!

והתוצאות מרות כלענה כאשר מטבע הדברים בעקבות העובדה שהפיקוח עוקב אחר הפעילות היומיומית של המוסדות ברוח הרסנית זו. כל מהלך החשיבה של צוותות החינוך במוסדות החינוך השונים, הותאם לרצונן של המפקחות המקולקלות של משרד החינוך והמחוז החרדי.

וכאשר כך הם פני הדברים, אין זה פלא ש"דפי קשר" איבדו את החן הטבעי שלהם, את המסרים התמימים והזכים שהיו מנת חלקם בעבר, כאשר לכל נושא רוחני מוצמד המקביל המדעי שלו, או הקשר אחר מחיי החולין היומיומיים. מסרים "חברתיים" מושתלים בתוך לימודי היהדות ללא כל פרופורציה.

המציאות זועקת לשמים. השפע החומרי בדפי הקשר בגנים השונים, מוכיח כאלף עדים שיש כאן יד מכוונת. גם העובדה שהגנות אינן מעוניינות להגיע להתנגשות

רבות כבר נכתב בגליונות "קול החינוך" על הרפורמה המתרחשת בגנים, המשתקפת מעל "דפי קשר" המחולקים לילדים ולילדות בגני הילדים ואף בתת"ם, ששינו את צביונם בהתאם לאווירה המעוותת וההרסנית שמחדיר "המחוז החרדי" בהוראות התכופות לגני הילדים והילדות.

העובדות ידועות, אמות המידה והקו הנוקשה של דור המפקחות החדש, הינו על גבול ה"להכעיס". הם עושים זאת ביודעין מתוך כוונה להגיע ליעד ברור של שינוי פני החינוך החרדי המקורי. וזו היתה אחת הטמרות של הקמת מחוז זה, להטמיע דור חדש של מפקחות שעזות המצח והחוצפה הינו חלק מההופעה שלהן, ושיעמדו בתוקף על החדרת התכנים הקלוקלים, פרי מוחם המעוות של פרופסורי משרד החינוך.

נדמיין לעצמנו, אילו משרד החינוך היה משנה את ההסדרים שהיו במשך כל השנים שהפיקוח היה פחות או יותר נינוח ורגוע, ושולח את האלמנטים האלימים החדשים הללו לבקר בגנים, הרי היתה קמה צעקה גדולה ומרה, על הפטרונות ועל האדונות ועל ההתערבות הדורסנית. אך כאשר הם החדירו למערכת החינוכית אנשים "משלנו", אז הנה לעינינו איך שהשוט המונף בחוצפה ועזות מצח על ה' ועל משיחו, על האמונה ועל מסורת עם ישראל, ומתקבל בכניעה ובהסכמה בבחינת "על כל גל וגל נעניתי לו בראשי".

למרבה החרפה, החינוך החרדי נאלץ להתמודד עם מערכת חדשה של מפקחים ומפקחות שאת ההכשרה שלהן/ם עשו כדי לבצע רפורמה בחינוך החרדי, ביסודיות

חרפה בתלמוד תורה

מילה	טייטש	המחשה
ויאמר	און ער האט געזאגט	
וירא	און ער האט געזעהן	
ויבדל	און ער האט צוטיילט	
ויקרא	און ער האט גערופן	
וימת	און ער האט געגעבן	

מילה	טייטש	המחשה
ויברך	און ער האט געווינטשן	
ויכל	און ער האט געענדיגט	
וישבת	און ער האט גערוהט	
ויפח	און ער האט אריין געבלאזן	
ויטע	און ער האט איינגעפלאנגט	
ויצמח	און ער האט געמאכט וואקסן	
ויקח	און ער האט גענומען	
ויניחהו	און ער האט עס געלייגט	

דפי ה'המחשה' שחולקו לילדים (רח"ל)

ה"המחשות" הקלוקלות הקיימות במוסדות החינוך התחילו בצורת לימוד באותיות הקדושות והמשיך בהשוואה של ענייני מדע לדברי תורה ועוד ועוד כפי שהובא רבות על כך בגליונות הקודמים של "קול החינוך". עד שהנה לפנינו התוצאה הנוראה שאין די מילים לפרט את גודל הזוועה שבה.

בכל הדורות ידע כל יהודי גם הפשוט ביותר, שהאמונה היא איננה דבר הניתן להמחשה, האמונה היא דבר המושרש ומוטבע אצל כל יהודי שרגליו עמדו על הר סיני, ומעולם לא היה מי שהמחיש את האמונה בעניינים גשמיים.

בדפי קשר המזעזעים שלפנינו, לקחו את הפסוקים שבתורה הק', על מעשי ה' במעשה בראשית, והמחישו אותם על מעשי אדם!

וכבר הכה על קדקדם רבינו הרמב"ן בפרשת אחרי מות (ויקרא, ט"ז, ה') מסביר את שיטתם של היוונים, בדבריו על ההבדל בין המאמינים לבין חכמי תרבות יון "המתחכמים בטבע הנמשכים אחרי היווני אשר הכחיש כל דבר זולתי המורגש לו, והגיס דעתו לחשוב הוא ותלמידיו הרשעים, כי כל ענין שלא השיג אליו הוא בסברתו איננו אמת", עכ"ל.

דפי עבודה אלו שהילדים קיבלו בת"ת בוין בעיר מודיעין עילית, מן הראוי היה שלא להביאם כלל בגליונו בהיות שהדברים הם על גבול חירוף וגידוף כלפי שמיא ר"ל. אך בהיות ובעיתון מסוים הובא צילום של דפים אלו, לכן להשלמת הנושא ראינו לצורך להביאם כאן.

בגליון "קול החינוך" הובא בעבר הסיפור המלא על ת"ת זה שנמנע בדף קשר מלכתוב על "עקדת יצחק". כאשר הורה שהתלונן בפני המלמד, נענה בנימוק ש"קשה לילדים לראות שעושים רע לצדיק". (עפ"ל)

ת"ת זה עבר לאחרונה ממעמד של "מוסד פטור" למעמד של "מוכר שאינו רשמי", באשר כך אין פלא שאלו הן התוצאות. ואם כיום ב"מוסדות פטור" הפיקוח מתגבר יותר ויותר הרי שבמוסדות ה"מוכר" הדבר חמור שבעתיים.

די לנו לראות במסמך רשמי של משרד החינוך (ראה למטה) דיווח על פעילות של משרד החינוך עם מלמדים בתתי"ם בהקשר זה של נושא ה'המחשות', כדי שיהיה מותר לנו לחשוף שהזוועה והתועבה הזו של המחששות על פסוקים בתורה ועל הקב"ה - בהקשרים גשמיים ר"ל, היא פרי המוח הכפרי של אנשי משרד החינוך.

Agora Policy מדיניות

עדות לתבונה ולרגישות בסביבה פדגוגית מורכבת יש בעובדה שבמסגרת התכניות להקניית כישורי שפה, דאג משרד החינוך לחשוף את המלמדים לתוכנית. בחוגי מלמדים חסידיים בולטת מגמה לתלות את השיטה המזוהה עם הזיכרון "א קמץ אה" בהיבטים דתיים של קדושה, כמו גם בשימור מסורת תרבותית, כאשר הצליל הקולקטיבי שיוצא מן החיידר הוא מאפיין קהילתי מובהק, ברוח "הבל פיהם של תשב"ר". בגרסאות אחרות הוא כרוך בשיר "אויפן פריפעטשיק" המוכר גם בבצועים נוסטלגיים על החברה היהודית ובו מתואר החיידר בצורה אידיאלית. השפעות העומק של שיטת "טייטש" עדיין מעצבות את הנחות היסוד של הוראת הנקרא. יחד עם זאת, נעשה שימוש הולך וגובר בידע מדעי מתחומי הוראת הנקרא על מנת לשפר את השיטה המסורתית ולהתמודד עם החולשה הפוטנציאלית שלה בהבנת הנקרא.

"משרד החינוך דאג לחשוף את המלמדים לתוכנית"

2012

תשתית למיפוי החינוך החרידי בישראל

מוגש ליחידת המדען הראשי במשרד החינוך

מחבר: ד"ר נרי הורוביץ
"אגורא מדינית"

שימו לב: זה אותו ד"ר נרי הורוביץ שכתב את הדו"ח ליבנק ישראל - אותו חוקר ואתם מסקנות!...

הפעילות ההרסנית של "חצר פעילה":

כך דואג משרד החינוך להפוך את התתי"ם לקליניקות רפואיות ומועדוני תרפיה... ואת מועדי ישראל נקרש קפיצה למדע וספורט

מתקנים ומשחקים לילדי הת"ת. התוכנית מופעלת ע"י מלמד בת"ת, שעובר במשך כשנתיים קורסי השתלמות ע"י הגופים האחראים על התוכנית [עזר מציון]. התוכנית מלווה כמוכן באישי מקצוע, פרופסורים, פסיכולוגים וכד'.

מכיוון שמדובר בתוכנית התפתחותית, הרי שהלימודים אינם רק הדרכה פשוטה איך לבצע את הפעילות בכיתה, אלא מדובר בהשתלמויות רחבות היקף הכוללים תחומי לימוד רבים כגון; פסיכולוגיה, אנטומיה, ותחומים נוספים המתקשרים לתוכנית שכוו.

במקביל, הוא מקבל הדרכה צמודה להפעלת התוכנית בפועל, ומפעיל את התוכנית בכיתות בליווי חוברות הדרכה ודפי פעילות הניתנים לילדים. באותם שנתיים כאמור, מזוכה הת"ת בתקצוב גבוה לצרכיו השונים. לאחר שמסתיים התהליך, מקבל המלמד "צידה לדרך" חומרי הדרכה חוברות וכדומה על מנת להמשיך ולבצע את התוכנית לבדו הלאה בת"ת.

תוכנית טיפולית או תוכנית התפתחותית לכלל הילדים?

באופן עקרוני, התוכנית מוצגת כתוכנית לאיתור וטיפול בילדים בעלי

בעיות התפתחותיות ובעיות מוטוריות שונות, אולם בפועל מדובר בתוכנית התפתחותית עבור כל ילדי הכיתה ללא יוצא מן הכלל, והיא נערכת במרכז לכל הכיתה בתדירות קבועה וקצובה לכל אורך השנה. אם היה המדובר בתוכנית טיפולית - כדברי משווקי התוכנית - אזי הייתה התוכנית מאתרת את הילדים בעלי הבעיות ומטפלת בהם בלבד. אולם התוכנית הינה תוכנית כיתתית מלאה לכל ילדי הגן/הכיתה, אלא שבתוכנית יש גם חלק הנועד לטיפול בילדים הלוקים בבעיות התפתחותיות שונות במסגרת התוכנית.

בירור קצר נוסף העלה, שגם השם הרשמי של התוכנית אינו מעיד על תוכנית לילדים בעלי בעיות. התוכנית נקראת "תוכנית התפתחותית לגיל הרך" ובדברי ההסבר לתוכנית נאמר שתפקידה לפתח את הכישרים הגופניים והמוטוריים של כל ילדי הגיל הרך. כך שהתעמלות וחינוך גופני - שמקומם בל יכירו עד עתה במוסדות התתי"ם - הינם רק חלק מזערי מתוכנית מקיפה זו...

כך סטו ה'חדרים' מתפקדים האחד והיחיד לחנך את ילדי התשב"ר לתורה ויר"ש, והפכו ל"מוסדות" העוסקים ב"פיתוח וטיפול" הילדים בתחומים שבינם לבין הנחלת תורה ויר"ש בקרב הילדים הרכים, אין שום קשר.

ב"דף קשר" זה אנו מתוודעים לת"ת שהשתלב בתכנית "חצר פעילה", ושלצורך כך גייסו בת"ת גם את "ל"ג בעומר" והפכו את החוויה הרוחנית של אותו יום קדוש, לתוכנית גופנית.

וכך נכתב ב'דף הקשר': "השבוע חיזקנו ביותר את 'הגורת הכתפיים', שהוא האזור של השרירים בחלק העליון של הגב והכתפיים, וגם קישרנו את הפעילות ל"ג בעומר".

חשוב מאוד לחזק את זה בפרט בגיל הצעיר וזה מאפשר לילד לשבת זקוף לאורך זמן וכן לכתוב, לצייר, לצבוע ועוד מגוון פעולות שונות מבלי להתעייף מהר."

ב"תיאור הפעילות" נאמר: "קבוצת ילדים מחזיקים 'מצנח הפעלה' - שזה ה'מדורה' ושאר הילדים זורקים לתוכו כריות תוף כדי שהילדים מעלים ומורידים כל הזמן את המצנח וגורמים ל'מדורה' להיות יותר גבוהה, ומעיפים את הכריות, והשאר זורקים בחזרה כל הזמן".

"סיכום הפעילות: היה מאד חווייתי עם הרגשת שחרור והילדים מאד נהנו מההקשר ל"ג בעומר, וגם על הדרך להרוויח חיזוק הגורת הכתפיים לילדים הזקוקים לכך".

עירובייה בלתי נסבלת זו, והניצול הציני של יום מקודש, לפעילות ספורטיבית של טיפוח הגוף (שאינה מתאימה להיכנס בין כותלי תלמוד תורה) ממחישה בפנינו את הסכנה, של כל הוספה של תוכניות שונות בתתי"ם, כפי שלדאבונינו כבר נפרץ רבות. גם העובדה שמציגים את הפעילות הזו בדף הקשר בצמוד לדברי הקודש שנלמדו בכיתה, מעיד על איבוד הפרופורציות ועל אבדן הרגש היהודי הטבעי.

* * *

להלן תמצית מדו"ח שפורסם בעבר בגליונו (.....) אודות תוכנית "חצר פעילה". שנכתב ע"פ שיחה עם האחראי על הפעלת התוכנית. התוכנית משווקת ומנוהלת ע"י ארגון "עזר מציון". בעבר מימן אותה ארגון הג'וינט. כיום, היא ממומנת באמצעות אגפי החינוך בעיריות ו'התוכנית הלאומית 360' של משרד הרווחה.

במסגרת התוכנית נערכים באופן קבוע לכל ילדי כיתות הגן, המכינה, ובתתי"ם מסוימים אף לילדי כיתות א', תרגילים ופעילויות של; התעמלות היקפית, חינוך גופני, שיעורי פיתוח - מוטוריקה עדינה ומוטוריקה גסה, ופעילויות התפתחותיות רבות ומגוונות. תתי"ם המשתתפים בתוכנית זוכים לתקציב עתק עבור רכישת

כך הופכים 'אור' ל'חושך'!

בזמן הזה

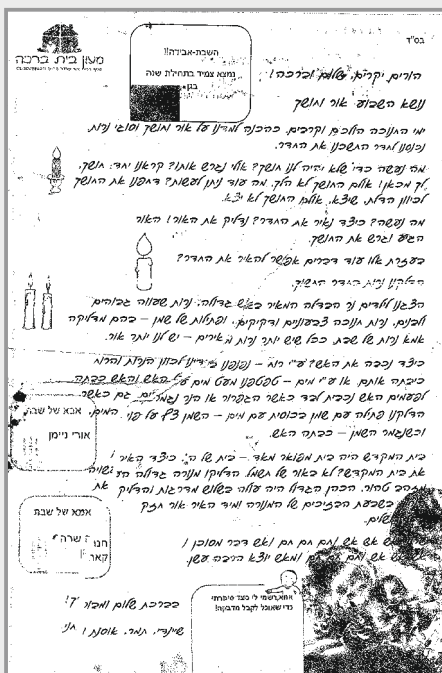
- יש לנו יותר אור.

כיצד נכבה את האש? ע"י רוח - נפנפנו בידינו לכוון הנרות והרוח כיבתה אותם, או ע"י מים - טפטפנו מעט מים על האש והאש כבתה.

לפעמים האש נכבית לבד כאשר הגפרור או הנר נגמרים, גם כאשר הדלקנו פתילה עם שמן בכוסות עם מים - השמן צף על פני המים, וכשנגמר השמן - כבתה האש.

בית המקדש היה בית מפואר מאד - בית של ה', כיצד האירו את בית המקדש? לא באור של חשמל, הדליקו מנורה גדולה העשויה מזהב טהור, הכהן הגדול היה עולה בשלוש מדרגות והדליק את הנרות בשבעת הבזיזים של המנורה ומיד האיר אור חזק בכל ירושלים.

שרו: אש אש וחס חס חס ואש דבר

להלן העתקה מ"דף קשר" שנשלח עם הילדים, בגן בשכונת רמות בירושלים:

הורים יקרים, שלום וברכה!

נושא השבוע: אור וחושך

ימי החנוכה הולכים וקרבים, כהכנה למדנו על אור וחושך וסוגי נרות, נכנסנו לחדר החשכנו את החדר.

מה נעשה כדי שלא יהיה לנו חושך? אולי נגרש אותה? קראנו יחד: חושך, לך מכאן! אולם החושך לא הלך. מה עוד ניתן לעשות? דחפנו את החושך לכיוון הדלת, שיצא, אולם החושך לא יצא.

מה נעשה? כיצד נאיר את החדר? נדליק את האור! האור הגיע וגרש את החושך.

בעזרת אלו עוד דברים אפשר להאיר את החדר?

הדלקנו נרות בחדר החשוך.

הצגנו לילדים נר הבדלה המאיר באש גדולה, נרות שעווה גבוהים ולבנים, נרות חנוכה צבעוניים ודקיקים, ופתילות של שמן - בהם מדליקה אמא נרות של שבת, ככל שיש יותר נרות מאירים - מסוכן! אש אש וחס חס חס ומאש יוצא הרבה עשן", עד כאן מדף הקשר.

ובימים ההם

המרתקים על מסירות הנפש של היהודים, ועל מסירות נפשם של חשמונאי ובניו, שלמרות שהם היו מתי מעט, הם הכריזו "מי לה' אלי!" ויצאו למלחמה עם מלכות יון האדירה, כי הם כבר לא יכלו לסבול את עקירת הדת שהיוונים עשו, ובמסירות נפש למען התורה הק' בלי שום סיכוי, נלחמו ביוונים והקב"ה עשה להם נס, ומסר את הרבים ביד המעטים, ואת הרשעים ביד הצדיקים.

הרב'ה המשיך לספר, שאחרי שגירשו את

את השכר העצום שנקבל על כך, שלמרות הקושי העצום ללמוד תורה במחצרת, אנחנו עושים זאת, כי אנחנו בניו אהוביו של הקב"ה שכת עמנו ברית בחורב, ולכן גם במצבים קשים נמשיך בכל מחיר לשמור על יהדותנו.

הרב'ה גם סיפר שהיוונים מכריחים את האמהות לתת לתינוקות לשנות מבקבוקים שהיו עשויים מהקרן של השור, שעליהם החוק מחייב לכתוב "אין לנו חלק באלקי ישראל" ח"ו.

היינו במתח כששמענו את הסיפורים

הבה נשחזר לעצמנו כיצד עברו עלינו ימי החנוכה בגן בהיותנו ילדים קטנים. הרב'ה או הגננת היו מתארים בצבעים חיים, את גזירות היוונים שלא לעסוק בתורה, לא לשמור שבת ולא למול את התינוקות. סיפרו לנו איך היה היום הנאמנים לתורה התחבאו במערות ובמסירות נפש המשיכו לקיים את התורה. סיפרו לנו גם על המתיוונים שסייעו ליוונים לבצע את זממם, ואנו הילדים הרגשנו שאנחנו הילדים נמצאים אי שם באחת המערות החשוכות, יושבים סביב הרב'ה שתיאר לנו

להקנות להן בעודן פעוטות, לזקחים מהן, ותמורת זאת הופכים אותן לסטודנטיות צעירות, והכל כדי לשאת חן בעיני אותן מפקחות עריצות, שכל מעייניהן הוא לבצע את המדיניות ההרסנית והכפרנית של משרד החינוך באמצעות המחוז החרדי.

הורים יקרים, אם עתיד בנותיכן יקר לכם, וחפצי חיים הינכם, למלט את בנותיכם מעקירת קדושת התורה והיהדות המתבצע בגנים בחסות אותן מפקחות קלוקלות. אם ברצונכם להנחיל להן חינוך יהודי עם החום הרוחני והתמימות הטמונים ומוטבעים בקורות עם ישראל, הפקידו אותם במוסדות המתנהלים בעצמאות מוחלטת על טהרת הקודש כמימים ימימה.

בגן היתה כולה התלהבות והתרגשות גדולה מאד עבורינו.

כך חינונו אותנו והטביעו בדמנו, את הדברים הרוחניים הנעלים באמצעים גשמיים ולא להיפך כפי שעושים היום בגנים, שמשתמשים בדברים הרוחניים הנעלים, החגים והמועדים ופרשיות השבוע, ללימודים גשמיים של טבע ומדע וכדומה, עד שלא רק שהעיקר נעשה טפל, אלא שהתורה נהיית קרדום לחפור בו, והיא ככלי יוצר למנף ולהגדיל את לימודי החולין.

אוי לנו, שהגענו למצב בו הילדות הקטנטנות בראשית חייהן מתודעות לחג החנוכה דרך הכרת האור והאלקטרוניקה. את החוויה הרוחנית של חג החנוכה שכ"כ חשוב

היוונים, נכנסו לבית המקדש, ורצו להדליק את המנורה, לסימן של נצחון האור - התורה הק', על החושך - תרבות יון, אך היוונים הטמאים טמאו את כל השמנים, ואז שוב נעשה להם נס ומצאו פך שמן אחד קטן, שהיה בו שמן זית זך רק בכדי להדליק יום אחד, והדליקו ממנו שמונה ימים, עד שעשו שמן טהור חדש.

ההרגשה שלנו היתה כל כך רוחנית ומרוממת, עד שגם הסופגניות שהרב'ה חילק אחר כך, טעמנו בהם את הטעם המרומם של החנוכה, ומי מדבר על המנורה שעשינו ביחד עם הרב'ה בגן, כשהבאנו אותה הביתה, סיפרנו בהתלהבות להורינו, על הניסים והנפלאות שנעשו לאבותינו. המנורה שיצרנו

מחנכים הזהרו בדבריכם!

להלן קטע מתוך חוברת שחיברה מחנכת חשובה בני ברק לפני כ-40 שנה אודות 'מט'ל מדעי טבע לילדים' - דברים התואמים לנושא המדובר

כששוחחתי עם הילדים אודות ימי החנוכה, במקום לשמוע מהם מה שהייתי רגיל לשמוע בשנים קודמות: "כשהסתכלתי בנרות הרגשתי כזו שמחה בלבי כי זכרתי את הניסים!" או: "הדלקנו את הנרות בחוץ וכולם הסתכלו על החנוכה שלנו וזכרו את הניסים...". או: "אמא קנתה לי סביבון יפה, וראיתי, שכתוב עליו - נס גדול היה שם!" כך רגיל הייתי לשמוע בשנים כתיקונן.

אך מה קרה הפעם? הילדים ספרו לי בהתלהבות, כמה נחמד זה היה לראות את השעוה הנוטפת טיפין טיפין... "כל הזמן הסתכלתי על הנרות וראיתי את ה"פיח"!!.. סיפר ילד אחד. "ראיתי את השעוה נוטפת ואת הנר דועך"... - סיפר ילד שני וכו' וכו'. ראשי הסתחרר עלי. האם לזאת ציפיתי? שהראש הטהור של הילד הקטן יהיה מלא ב"פיח" וב"שעוה"? "כמה צדק חברי!" - חשבתי בלבי. אך אחרתי את המועד...

כדי להקל מעט על מצפוני הכואב, החלטתי לפרסם את המעשה, "למען ישמעו ויראו": מחנכים! הזהרו בדבריכם!"

נסויים באש, בפית, ובכל מה שמתלווה לנר דולק וכו'.

כשספרתי לחברי לעבודה על הרעיון היפה, העיר לי חברי: "הזהר מאד ידידי! הרי הילדים התרשמו מן הדברים החומרניים היפים הללו, ובהתרשמות חמרנית יקבלו את ימי החנוכה! חבל מאד! לדעתי, אין זאת דרך חינוך יהודית! הילדים צריכים להתרשם עתה רק מן הרוחניות! אם תשמע לעצתי, כדאי לך לחזור על עניני חנוכה עוד ועוד בצורות שונות מגוונות ומענינות, את המשחקים הנחמדים כדאי לך לדחות לזמן אחר!"

אני, לא קבלתי את דבריו. חשבתי, שטעות היא בידו, אם הילדים כבר התרשמו כל כך מן הרוחניות, לא יזיק להם להתרשם גם מן החומרניות! ובכך החלטתי בכל זאת לבצע את התכנית. הילדים כמובן נהנו מאד והתרשמו מכל ה"שטויות" שהראתי להם וכך נפרדנו ל"חופש חנוכה". אחרי חנוכה, ציפיתי לקבל תגובות מעודדות על התנהגות הילדים בחנוכה והתרשמותם הרוחנית כפי שאני רגיל לזאת כל שנה. אך כאן נחלתי אכזבה קשה.

והרי דוגמא: מחנך ותיק במקצועו, המקנה לילדים בצורה נפלאה את כל עניני החגים מתוך שהוא משתדל להחדיר בהם מידות טובות ויראת שמים סיפר את הדברים כדלהלן:

"התקרבו ימי החנוכה, השתדלתי בכל ליבי להקנות לילדים את כל עניני החנוכה, על הצד הטוב ביותר, תארתי לילדים את בית המקדש וקדושתו, את הנסיונות הקשים בימי החשמונאים, את כונתם הרעה של היונים להכרית את עם ישראל ע"י ניתוקו מתורה ומצוות, את גבורתם הרוחנית של החשמונאים ומסירות נפשם למען התורה, ואת הניסים והנפלאות שעשה להם הקב"ה.

הילדים התרשמו בצורה יוצאת מן הכלל, ממש בבחינת - "דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב", אחרי כן לימדתי אותם את מצוות חנוכה - הדלקת הנרות: כיצד? היכן? מתי? וכו' וכו'. וכן את שאר עניני חנוכה. לשמחתי, הצלחתי הפעם, והילדים שלטו יפה מאד בחומר הנלמד. נשאר עוד ימים אחדים עד לחנוכה, החלטתי לשעשע מעט את הילדים ע"י

כורתים את הענף

מאמר
שלישי
בסדרה

תגובות ומעקב על שערוריית "ארגון ענף"

טיפול ב"קשב וריכוז" - אמצעי נוסף למינוף הרס החדרים והישיבות הקדושות

השתתפו שני מפקחות של המחוז החרדי, שאחת מהם היא גם בוגרת מכון מנדל, וכן המפקח של המחוז החרדי ובוגר מכון מנדל ב.ט. שאינו מסתיר את דעותיו, וכבר בשנת תשע"ד ותשע"ה הכריז:

"אם לא יפנו עכשיו לקהלים חדשים, אז אני לא יודע מה יהיה. מה זה קהלים חדשים? למשל, קהל חסידי, היה פה קודם מנחם בומבך שמוטרד מהנושא של הקהל החסידי, ולמשל, דור שני של בעלי התשובה ששם קורים דברים מאוד מעניינים, ולמשל, כל אותם בנים של כל אותו דור שהלך ללמוד לימודים אקדמיים, בקיצור מוכרחים לפרוץ לקהלים חדשים, והקהלים החדשים האלו מוכרחים שיסכימו שיפרצו אליהם, בקיצור חברים אני אומר בצורה ברורה: צריכים לרדת מהגדר!".

"איך גורמים לזה שהישיבה התיכונית החרדית תהיה אלטרנטיבה שהיא לגיטימית בתוך הקהילה החרדית ואני חושב שהשנים שעברו מאז באמת התמקדו במאמצים לחתור לקראת יותר לגיטימציה, היום

בירושלים תלמיד חרדי שמסיים כיתה ח' יכול לבחור מבין 14 ישיבות תיכוניות בכל הארץ 2 מתוכם בירושלים, או עשרים תיכונים טכנולוגיים בכל רחבי הארץ שניים מתוכם בירושלים, לפני חמש שנים הבחירה היתה בין חמש שש ישיבות תיכוניות ותיקות לבין 3-4 בתי ספר טכנולוגיים ותיקים".

* * *

ואם יש בידעה זו, די להחריד את הקורא, הרי שמחובתו שלא לחזור לשגרת חייו, כי אם לעשות כל שביכולתו, לעורר נרדמים ולהזהיר הורים, להתרחק כמטחוי קשת מארגון מסוכן זה, שתכליתו ומטרותו לחסל מבפנים את הישיבות הקדושות בפרט, ואת הציבור החרדי כולו בכלל.

כהמשך לפעילות הענפה של ארגון 'ענף' הגורמים החרדים, שאגדו את כלל הגופים הפועלים למען המטרה השלטונית להעביר את הנוער החרדי מחיי תורה ומצוות לסגנון חיים חדש, של הפקרות ופריקת עול במסגרות חרדיות מזוייפות, התקיים ביום י"ב תמוז במלון 'רמדה' בירושלים כנס נוסף של המיזם "נוער בסיכוי" כאשר באופן רשמי הכנס אמור היה לעסוק בנושא "ידע מקצועי בתחום הפרעת קשב".

הכנס בעיקרו היה אמור להיות מיועד לאנשי חינוך וטיפול, אולם באופן לא מפתיע אחד המשתתפים והנואמים הוא ב.ט. בוגר 'מכון מנדל' ומפקח המחוז החרדי, האיש האחראי על הקמת מוסדות הרסניים לציבור החרדי.

מה הקשר בינו לבין נושא הפרעת קשב וריכוז. התשובה פשוטה, סוכני השינוי יודעים שלא יצליחו להכנס דרך הדלת הראשית אלא דווקא דרך הדלתות האחוריות, וכך הם החליטו לנצל מצוקות וצרכים שונים של הציבור החרדי ובאמצעים אלו להשתלט על הציבור החרדי ולבצע את מזימתם.

נושא הפרעות קשב וריכוז הפך לאמצעי, דרכו הם מבקשים להכשיר את מוסדות השעטנו עבור הנערים המתקשים, כאשר מייצרים שיטות וקומבינות אין ספור כיצד להעצים ולהרחיב את הזקוקים - כביכול - לטיפול בקטגוריה זו. מה שיסייע להם למלא את מוסדות השעטנו בעוד נשמות יקרות.

בראש הכנס עמד ג.כ. מבוגרי "מכון מנדל" המשמש כאחראי על התחום הפדגוגי ברשת החינוך של ש"ס, ויחד עימו רב ידוע העומד בנשיאות המיזם המסוכן כהמשך לעמידתו בעבר ובהווה, בראשות רבים מהמיזמים ההרסניים השונים לשינוי היהדות החרדית. יחד עימם נאמו בכנס, גם ח.ד. מבוגרי מכון מנדל, וד.ט. מבוגרי מכון מנדל וכיום בארגון הגיוינט. כמו"כ